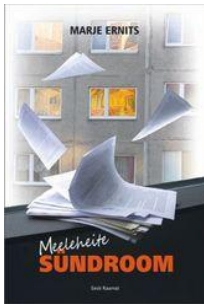

EESTI KIRJANDUS

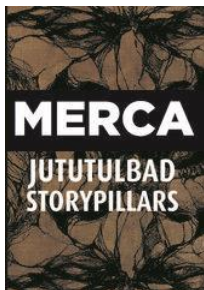
MARJE ERNITS MEELEHEITE SÜNDROOM

Karina Gork on noor eesti naine – haritud, ambitsioonikas, ettevõtlik ja arvestav, harrastab tervislikke eluviise, on avatud suhtumisega ja salliv. Ta on kasvanud maal ja targaks saanud linnas. Oma kolmekümnenda sünnipäeva eel tekib tal võimalus teoks teha ammune unistus ning ta asub agaralt ja vahendeid valimata tegutsema. Tema elus pole kohta nurjumistele ja meeleheitele, ometi seisab ta ühel päeval oma viienda korruse korteri rõdul ning on valmis sooritama hüpet, mis viiks ta vabasurma.

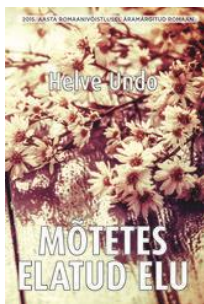
MERCA JUTUTULBAD/ STORYPILLARS

Jutukogus on lugusid absurdikast etnohumorist kuni fantaasia ja teadusliku fantastikani. Salapärased paharetid kõnnivad linnatännavail ja röövivad inimestelt nägusid. Külänõid joodab pahaaimavatele külalistele ja iseendale sisse nõiajooki, mis toob kaasa ootamatuid tagajärgi. Igatsuselinnud neelavad inimesi, näkid varastavad suplejailt kehaosi ja toimub palju muud. Merca on Vanemuise näitleja, kirjanik, eesti esimene naispunkar. Avaldanud luulekogusid ja raamatu „Mees“. Raamat on eesti ja inglise keeles.

HELVE UNDO MÕTETES ELATUD ELU

«Mõtetes elatud elu» on Kirjanike Liidu 2015. aasta romaanivõistlusel äramärgitud romaan. «Kirjutasin ta kiirustavatele inimestele siin elus,» arutleb Helve Undo. «Vahel on vaja aeg maha võtta. Istuda niisama ja vahtida valgeid pilvi helesinises taevas ja mõelda, et mida ma siin maailmas tegelikult teen ja milleks olemas olen.» Esmapilgul suhtedraamas on kirjas palju väikesi elutõdesid, mis inimestel rutuga ununema kipuvad. Suhtekolmnurk: abielumees, abielunaine ja armuke – on mõtlemapanevalt lahti kirjutatud. Tunnet Aini vastu kannab Maret endas terve elu, kuigi mees on tema elust peaaegu lahkunud. Kui palju on selles tundes seda õiget armastust ja kui palju on see mõtetes elatud elu? Kas valikud, mis tegelased tegid, olid õiged? Ilmselt leiab siin iga lugeja oma vaatenurga. Helve Undo on töötanud pea 30 aastat Haapsalu Gümnaasiumi raamatukogus, nüüd kodune, kes jagab end linna- ja maakodu vahel. 40 aastat abielus, täiskasvanud tütre ema. Avaldanud palju lühijutte ja kaks pikemat järjelugu.

MARI JÄRVE KLAASMERI

Klaasmeres peegeldub kaks kuud ja selle kallastel elab kaks vaenujalal olevat rahvast. Sisse rännanud mererahvas on metsarahva hõime Klaasmeres kallastelt minema tõrjunud, hõimud on vallutajate asulaid üha uuesti rännanud. Mererahval on linnad, püssid, suured purjelaevad ja ülikoolid, metsarahval ainult vimm, võlukunst ja hõimude salajane koostöö. Tähtsa

ülesandega saadetakse üle mere noor metsarahva naine nimega Julgus, kes saab rännata risti läbi mererahva alade, sest oskab nende keelt. Teel kohtub ta teist noort naist, mererahva seast pärit Aselit, kes on endale oma tähtsa ülesande püstitanud. Nad poleks kunagi tohtinud kohtuda, sest nii ei õnnestu kummalgi enam jääda selleks, kes ta on seni olnud. Miks suur hulk mererahvast kolme põlve eest korraga Klaasmere äärde rändas? Kuidas metsarahvas võlukunsti kasutab ja miks nad selle abil mererahvast võitnud pole? Kui palju võib oma vaenlase kohta teada saada, et ta endiselt vaenlaseks jääks? „Mis see on?” Reu kükitas Aseli juurde, kes uuris reelingu ääres istudes mingit värvilise joonistusega pärgamenti. Asel vaatas üllatunult üles. „Klaasmere kaart,” ütles ta. Reu tegi kannatamatu liigutuse. „Ja misasi on kaart?” Asel otsis sõnu. „Kaart on ... noh, nagu pilt. Maadest ja meredest. Vähendatud, et suured maad paberi peale ära mahuks. Umbes nii, nagu kotkas kõrgel lennates maailma näha võiks. Näete, selle kaardi peal on Klaasmeri. Lääs on siin üleval servas, ida all. Siin on Pärl, kust me teele asusime. Mäletate seal selle lahe kuju? Siia on see ka joonistatud, näete? Ja siin on Tuul, kuhu me läheme.” Reu vahtis paberit. See ei olnud linna vaade maailmale, pigem mõne jumala oma. Ta puudutas sõrmega kaardi ülemist serva, mis oli värvitud roheliseks. Seal oli lääts, metsad ja sood, kodu. Aga kaart lõppes üsna varsti pärast Klaasmere, Selge mere rannajoont. Tema kodu polnud sinna joonistatud, see jäi mererahva jumala pilgu alt välja. Jälle oli mererahval midagi imelist, vaevalt arusaadavat, aga kõikjale nende võim ei ulatunud. Mari Järve on populatsioonigeneetik, kes uurib teadurina rahvaste ajalugu nende DNA põhjal. Ta on kaitsnud doktorikraadi molekulaarbioloogias ja töötanud Tarvastus bioloogiaõpetajana. Talle meeldib ujuda, eriti risti üle veekogude, ja keeli õppida, sest teise rahva liikmega tema enda keeles rääkimine tekitab rõõmsat uhkust ning mõistmist, mis jääks muidu leidmata. Mari elab abikaasaga Mulgimaal talus, peab mesilasi ja kirjutab, sest teisiti ei saa. Varem on temalt ilmunud põnevusromaan „Esimene aasta” (2011).

HELEN EELRAND SULUSEIS

**SULU
SEIS**

"36aastane tippjalgpallur Erik mõtleb tahtmatult karjääri lõpetamisele, lähenevale keskeale ja võimalikele lastele, keda tema elukaaslane aga ei soovi. Ootamatult satub Eriku teele 17aastane Lily - hukutav kombinatsioon lapsest ja naisest. Seni Püha Eriku laitmatu maine poolest tuntud mees ei suuda kiusatusele vastu panna, sest Lily on äravahetamiseni sarnane oma emale Simonele, Eriku kunagisele klassiõele ja esimesele, noorelt vähki surnud armastusele, keda mees vaatamata vahepeal möödunud 20 aastale päriselt unustada pole suutnud. Kaotatud võimaluse asemel avaneb ootamatult uus. Loomulikult ei saa perekond ega avalikkus niisugust valikut mõista ning peab seda keskealise mehe isekaks kapriisiks... või lausa pedofiiliaks.

MARTIN KUKK KUUS KUUD KUUMUST: ESTCOY 12 AFGANISTANIS

Enne järjekordse patrulli algust valdab sind alati pisike ärevus või hirm – suuremalt jaolt pelgad astuda isevalmistatud lõhkekehale –, kuid kontrollpunktist väljudes ei mõtle sa enam muule kui vaid ülesande täitmisele. Sa ei kuuletu sealjuures mingile massoonimaffiale ega poliitikule, vaid oma jaoulema käskudele ja korraldustele. Ühel hetkel avab vaenlane su üksuse pihta tule, püüdes teid

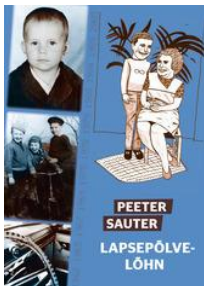
tappa. Ta ei soovi, et sina oma kaaslastega külaelanikele eluliselt vajalikku veetruupi parandama saabunud ehitajaid julgestaksid. Samas kohalikud olidki ise need, kes põllu niisutussüsteemi parandamist palumas käisid. Lahingutegevuses ei ole sa tõesti mures demokraatia pärast selles riigis. Tulistades vaenlase suunas, on tähtsaim sinu enda ja kaaslaste tervis ning täitmist vajav ülesanne. Martin Kukk on sündinud 1976. aastal Tapa linnas. Pärast keskkooli lõpetamist asus ta õppima tollase Riigikaitse Akadeemia sõjakooli, kust ta suunati haridusteed jätkama Saksamaa Liitvabariiki. Ta lõpetas Bundeswehri ülikooli, soomusvägede kooli, sõjakooli ja hiljem ka Saksa armee kindralstaabikursuse. Major Martin Kukk on teeninud Eesti Kaitseväge Scoutspataljonis ja Maaväe Staabis ning osalenud kahel rahvusvahelisel sõjalisel operatsioonil Afganistani Islamivabariigis. Alates 22. oktoobrist 2015 on major Martin Kukk Vahipataljoni ülem.

OLEV REMSU ÄMBLIK JA KULTUUR

Romaan on kirjutatud ajalehe Sirp 75. sünnipäevaks. Autor märgib, et tegi seda vastutustundest, tahtes ei rohkemat ega vähemat kui ajaloo jaoks jäädvustada, kuidas tollel kaugel ja võõral ajal eesti kultuuri tehti ning kuidas seda hinnati. Samuti hoiatab ta: „Jah, ma olen kirjeldanud tõestisündinud juhtumeid, tegelastel on prototüüpe. Ent ma garanteerin – viimaseid ei leia keegi üles. Kõik uudishimutsejad eksivad. Olen jälgi seganud, andnud ühele tegelasele mitme inimese omadused, olen nende elulugusid kokku ja lahku sõlminud – nii et halba otsimist, kuid head lugemist!“

PEETER SAUTER LAPSEPÕLVELÕHN

„Kolleksioneerin lõhnu (küll vaid oma peas ja hinges). Ja neid järgides liigun nagu koer läbi maailma. Naiselõhn, pannkoogilõhn, kuuseoksalõhn... need aitavad üles leida elus vajalikku. Aga käivitavad ka mälu ja mälestused...“ Peeter Sauter pakub pildikesi, kirjeldusi, lõhnu, maitseid lapsepõlvest ja teismeaastatest ning lähedaste, ennekõike vanemate portreid. Puutumata ei jää nõukogude aja absurdsused, isaks ja täiskasvanuks olemine, armastus ja suhted, lugemise ja kirjutamise roll tema elus. Autor püüab lapsepõlve lahti kaevates paremini aru saada oma praegusest minast.

OSKAR LUTS AEG & ÕNN : MÕTTEID JA UNISTUSI

Raamatu koostaja Sirje Endre: “Kui Arno isaga koolimajja jõudis, olid tunnid juba alanud” on vist kõige tuntum lause eesti kirjanduses. Raamat “Aeg & Õnn. Mõtteid ja unistusi” sisaldab ulatusliku valiku mõtteid, tsitaate või pikemaid lõike 31-st Oskar Lutsu teosest. Tervikuna ilmuvad selles kogumikus näidendid “Kapsapea” ja “Valimised”. Eriti just viimane, kirjutatud ligi 90 aastat tagasi, üllatab oma tänapäeva ulatuva aktuaalsusega. Oskar Luts suhtub inimesesse ja ta nõrkustesse sümpaatiat ning huumoriga. Tal on mõistatuslikke ütlemisi, mille vastuvõtmine sõltub iga lugeja hingelisest seisundist, elukogemusest ja empaatiavõimest. Elage nii hästi kui vähegi võite. Kes otsib, see leiab. Aeg läeb, aga õnn ei kao. 21. sajandil, kui inimesed otsivad oma rahututele mõtetele vastukaja, on Oskar Lutsu raamat hea

teekaaslane. Luts on vastumürk kõleda ja unifitseeritud ühiskonna võõrandunud melule ja meeltesegadusele. Aivar Kull. Oskar Luts. Pildikesi kirjanikupõlvest. Ilmamaa, 2007.

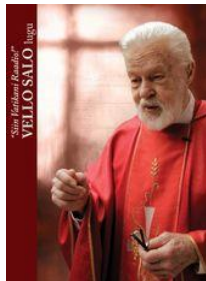
ELULUGU

GUNNAR PRESS. JÄÄMURDJA. ANTS ANTSON

Eesti XX sajandi saja suurkuju nimekirja koostati kaua ja hoolega. Esiletõstetute sekka, tähestiku järgi poetess Betti Alveri ja keelemees Paul Ariste vahele, mahtus üks talisportlane – Ants Antson, meie esimene ja uue aastatuhandeni ainus taliolümpiavõitja. Eestil on ammusest ajast olnud maailmatasemel kahevõistlejaid ja sinnakanti küündinud murdmaasuusatajaid, kuid kõrgeimale aujärjele tõusis kiiruisutaja! Lisaks tuli sõja jalus, aina pommitatava Beckeri sadama kõrval kasvanud Antson Euroopa absoluutseks meistriks ja kuulutati 1964. aasta maailma parimaks kiiruisutajaks. 1500 meetri sõit Innsbrucki olümpial kujunes meie esimeseks suureks telespordisündmuseks. 6. veebruaril 1964 peatus tehasetsehhides töö, koolid kogusid õpilased aulasse teleri ette ja Estonia teater katkestas “Minu veetleva leedi” proovi. Võidule järgnenud pidu oli üldrahvalik. Nõukogude Eesti marionettvalitsejad patsutasid Antsonit õlale, trummeldasid iseendi rinnale, kallasid partei keskkomitees vägijoogi välja ja töötasid, et pärast sellist triumfi saab Eesti kindlasti korraliku uisuraja. Tuhkagi! Antson jäi sporditippu aastateks, pakkudes muudki kõneainet. Polnud vist abielupaari, kellele kuuekümnendate teisel poolel oleks vaadatud järele sama põnevil pilguga kui näitlejatar Eve Kivile ja uisutaja Antsonile.

VELLO SALO SIIN VATIKANI RAADIO! VELLO SALO LUGU

Kes tutvustaks Eestit maailmale? Üks erakordne tutvustaja, 90-aastane preester Vello Salo, on „ajanud eesti asja“ kümnel maal. 18-aastase soomepoisi võt-sid sakslased sõjavangina kaasa ja saatsid Sileesia rindele, kust sattus „Tšehhi põrgusse“ ja lõpuks Rooma. Seal kirjutas entsüklopeediate, toimetas Vatikani Raadio eestikeelseid saateid, koostas luuleantoloogia Poeti Estoni, korraldas luuleõhtuid ning rajas kirjastuse Maarjamaa. Edasi viis elutee Jeruusalema, Mosuli ja Stockholmi kaudu Torontosse, kus aitas kaasa Eesti õppetooli rajamisele, trükkis ingliskeelse antoloogia Ilomaile, osales Metsaülikooli arutelus globaalse eestluse teemal ja toimetas ajakirja Aja Kiri. Kodumaale pääsedes andis välja ülevaate Valge Raamat okupatsioonide põhjustatud kaotustest. Käesolev lühiülevaade sellest keerulisest eluteest pakub lisaks hulga ajaloolisi fotosid ja dokumente ning juhatab asjahuvilistele kätte täiendavat andmestikku, eriti soomepoiste ja E.V. kaadriohvitseride saatuse kohta.

MINU PÕSK SINU PÕSE VASTU. EDUARD VILDE KIRJAD RAHELILE

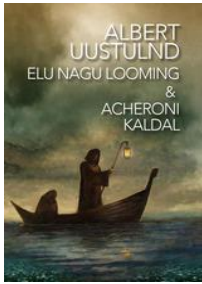

Eduard Vilde elulõppu mõjutas drastiliselt salasuhe juuditari Rahel Uschmarowiga. Selle suhte keerulisus, emotsionaalsus ja pingestatus mõjutasid suurel määral vananeva kirjaniku füüsilist ja vaimset tervist. Eesti Kirjandusmuuseumis on säilinud sadakond varem avaldamata Eduard Vilde kirja Rahel Uschmarowile. See suhe Vilde ja Raheli vahel kestis pausidega 1925–1933. Need väga isiklikud, eraelulised kirjad annavad suurepäraselt

aimu Eduard Vilde elulõpu sisemaailmast, tema üksildusest ja suurest hingelisest depressioonist. Lisaks sensatsioonilisele suhteanalüüsile pakuvad need kirjad ka olulist informatsiooni Vilde kui mehe kohta: tema tervise, mõttelaadi ja põhimõtete kohta (nii elus, töös kui ka armastuses). Rahel on ka Vilde autobiograafilise novelli „Kui Casanova jätab jumalaga” Mirjami prototüüp.

ALBERT UUSTULND, LEMBIT UUSTULND ALBERT UUSTULND - ELU NAGU LOOMING & ACHERONI KALDAL

Me teame Albert Uustulndi laule, romaane, näidendeid. Kirjanikust ja laulude loojast endast teame aga üpris vähe, vähemalt need meist, kes pole saarlased ja tema eakaaslased. Pikem intervjuu Albert Uustulndi poja Lembit Uustulndiga püüab seda lünka täita. Raamatu teises osas ilmub kirjaniku kõige autobiograafilisem romaan – “Acheroni kaldal”.

VÄLISMAA KIRJANDUS

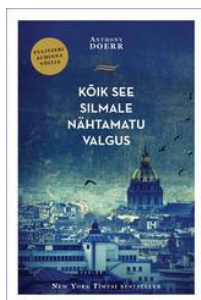
KATE MOSSE TOPISETEGIJA TÜTAR

Topisetegija tütar Connie Gifford elab koos isaga vanas lagunevas majas suudmelahe ääres. Giffordi maailmakuulsast haruldaste lindude muuseumist on järel vaid riismed. Muuseumi sulgemiseni viinud sündmustest isa ei räägi ja Connie mälu on kustutanud lapsepõlves juhtunud õnnetus. Ometi püüab Connie välja selgitada, kes on ühe salapärase mõrva taga ja miks see äratub temas taas ellu kohutavad sündmused minevikust. Kas ta tunneb naist, keda oli silmanud soo ääres nende maja jälgimas? Kes saatis talle salapärase anonüümkirja? Miks kaovad jäljetult linnakese mitu rikast ja auväärset meest üksteise järel? Ja milliseid saladusi varjab tema isa topistekogu pimedas keldris?

ANTHONY DOERR KÕIK SEE SILMALE NÄHTAMATU VALGUS

„Kõik see silmale nähtamatu valgus” on lummas ja tundeküllane, vastandlikkust ja salapära tulvil lugu kahest noorest inimesest, prantsuse neiust Marie-Laure LeBlancist ja saksa noormehest Werner Pfennigist, kelle viivad kokku teise maailmasõja keerdkäigud. Marie-Laure, Pariisi Loodusloomuuseumi pealukksepa tütar, kaotab lapseas nägemisvõime, ent õpib tänu isa kannatlikkusele ja puust linnamakettidele eluga iseseisvalt toime tulema. Sõja puhkedes on nii isa kui ka tütar sunnitud põgenema väikesesse Saint-Malo linnakesse, et seal tüdruku veidrikust vanaonult peavarju paluda. Werner on orvuks jäänud teadus- ja tehnikahuviline poiss, keda paeluvad eelkõige raadiod. Sõja hakul astub ta Hitlerjugendi ridadesse ning tema arukus ja tehniline taip ei jää juhendajatel märkamata. Peatselt tehakse talle kui andekale raadioside-asjatundjale ülesandeks välja selgitada vastupanuliikumise tugipunktid ja nõnda satubki mööda sõjatandrit ringi rändav

Werner lõpuks Prantsusmaale Saint-Malosse. „Kõik see silmale nähtamatu valgus“ on 2015. aasta Pulitzeri ilukirjanduse preemia võitja.

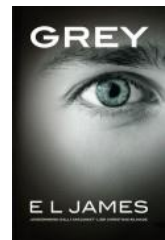
ANDERS ROSLUND, STEFAN THUNBERG KARUTANTS

Kõik on sisse harjutatud. Sekundi pealt. Iga liigutus on paigas. Ei tohi olla ühtki tunnistajat, kes võiks öelda, mis toimus. Ükski politseinik ei tohi leida jälgi, mis viivad kurjategijateni. Pärastpoole on joovastus ja kergendus. Suur kuldkalade kauss täis raha. Palju aastaid varem liidab perekonna purunemine kokku kolm venda. Isa õpetab neid alati vastu lööma, ema tahab pageda. „Karutants“ on romaan kõige jõhkramast ja ühtlasi kõige nutikamast jõugust, keda eales nähtud. Pangaröövlitest, kes ilmuvad eikusagilt. Aga ka perekonnast, vennaarmastusest, mis on kõigest tugevam, isadest ja poegadest. Tegelikusest, mis muutub väljamõeldiseks. Leo, Felix ja Vincent – sa ei unusta neid kunagi. „Karutants“ on tõsielusündmustel põhinev jutustus. Anders Roslund on eduka ja auhindadega pärjatud kirjaniketandemi Roslund & Hellström üks osapool, endine Rootsi riikliku telekanali SVT kultuuriuudiste peatoimetaja. Stefan Thunberg on stsenaarist, kes on muuhulgas kirjutanud stsenaariumid menufilmidele „I nationens intresse“ ja „Jägarna 2“. Ta on ka neljas vend, kes ei osalenud jõugu korraldatud pangaröövides, millel romaan põhineb. „Karutants“ on Roslundi ja Thunbergi esimene ühine raamat.

E.L. JAMES GREY

E. L. James toob meieni Christiani enda sõnadega ta mõtted, meenutused ja unenäod. Me näeme uuest värskest vaatepunktist armastuslugu, mis on paelunud miljoneid lugejaid üle kogu maailma. Christian Grey kontrollib kõike oma maailmas, kus valitseb kord ja distsipliin ning samas täielik tühjus – kuni päevani, mil Anastasia Steele ta kabinetti sõna otseses mõttes sisse kukub. Christian püüab naist unustada, ent teda valdab tunnetetorm, mida ta ei mõista ja mille vastu ei saa. Ana on väga erinev teistest naistest – ta on uje ja ebamaine ning mehele tundub, et Ana näeb ta imelisest äriedust ja uhkest elustiilist sügavamale, otse ta külma haavatud südamesse. Kas Christian suudab Anaga koos olles vabaneda lapseõlve õudustest, mis teda igal öösel kummitavad? Või tõukavad mehe sünged ihad, kontrollivajadus ja enesepõlgus Ana temast eemale ning hävitavad Christiani õrna lootuse?

CHRISTOFFER CARLSSON LANGEV DETEKTIIV

Stockholm, öö vastu luutsinapäeva. Põiktänavas lamab surnuna teadusuuriija Thomas Heber. Leo Junker alustab koos Gabriel Birckiga juurdlust, kuid peagi võtavad politseimaja koridorides liikuvad varjukujud selle neilt käest. Alles jäävad vaid Heberi saladuslikud märkmed, mis viitavad, et veel kedagi ähvardab oht – aga keda? Mida teadis Heber veel, et see avalikkuse ette tulla ei tohtinud? Kui ähvardus on saanud tegelikkuseks, möllab parajasti äge lumetorm. Ning tormi südames viibivad Gabriel ja Leo ei aimagi, et nad on teel otse kurjategija suunas. „Langev detektiiv“ on Leo Junkeri sarja teine, eraldiseisev osa. Esimene osa „Nähtamatu mees Salemist“ valiti 2013. aastal Rootsi parimaks kriminaalromaaniks ning see ilmus eesti keeles 2015. aasta alguses.

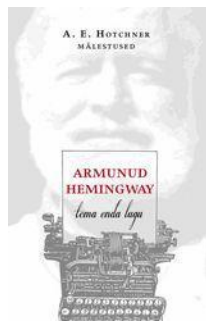

TOM PERROTTA ALLESJÄÄNUD

Mis juhtub, kui su elu ainsa hetkega pahupidi pööratakse? Kui su kaasa või laps sinu enda silme all õhku haihtub? Kas nad võeti taevasse või juhtus midagi muud, mida on veelgi raskem selgitada? Ja kuidas tuleks pärast säärast muserdavast sündmusest oma eluga edasi minna? Nende küsimustega seisavad silmitsi elanikud Mapletoni linnakesest, kust kadus ära sadakond inimest. Uus linnapea Kevin Garvey tahab, et elu jätkuks ja et masendusse langenud inimesed suudaks taas millelegi loota ja sihikindlalt tegutseda. Samal ajal on tema enda pere lagunemas. Naine Laurie on ühinenud karmi sektiga, andnud vaikimisvande ja käib tänavatel inimesi viimse kohtumõistmisega heidutamas. Läänud on ka poeg Tom, kes hakkas pärast kõrgkoolist väljalangemist püha Wayne'i jüngriks ja turvab nüüd prohvetiks peetava mehe alaealistest tüdrukutest koosnevat haaremit. Koju on jäänud ainult teismeline tütar Jill, aga ka tema pole enam selline pailaps nagu varem, vaid tegeleb eneseotsingutega sootuks lihalikus keskkonnas. See on jõuline ja sügavalt liigutav lugu tavalistest inimestest, kes näevad vaeva selle nimel, et säilitada usku tulevikku. Raamatu põhjal valmis 2014. aastal samanimeline HBO telesari, kus peaosas Justin Theroux.

A.E. HOTCHNER ARMUNUD HEMINGWAY. TEMA ENDA LUGU

Juunis 1961 külastas A. E. Hotchner St Mary haigla psühhiaatriaosakonnas oma vana sõpra Ernest Hemingwayd. See jäi nende viimaseks kohtumiseks: mõne nädala pärast lasti kirjanik koju, kus ta võttis endalt elu. Sellest viimasest vestlusest sai ühtlasi lõpp-peatükk loole, mida kirjanik oli jutustanud peaaegu kümne aasta vältel. Aastate jooksul oli Hemingway talle omasel pragmaatilisel moel rääkinud Hotchnerile üksikasjalikult nii oma afäärist, mis hävitas tema esimese abielu, romantilistest Pariisi-aastatest kui ka sellest, kuidas ta jäi ilma Hadleyst – naisest, keda võis aimata pea kõikides Hemingway loodud kirjanduslikes naistegelaskujudes ja keda ta otsis taga kogu ülejäänud elu. Juttu tuli ka seiklustest, mis tegid kirjaniku legendaarseks - sellest, kuidas ta jumalakojas impotentsusest vabanes, Aafrika metsades lennuõnnetuse läbi elas ning mõne aja pärast välja ilmus, ühes käes punt banaane ja teises pudel džinni, kuidas F. Scott Fitzgerald talle armuasjus nõu andis ning ta Josephine Bakeriga öösel šampanjat jõi. Lõbusate seikade kõrval pajatas kirjanik ka oma inimlikest eksimustest ja elust pärast kaotatud armastust. E. Hotchneri mälestusteraamatus „Armunud Hemingway“ näeme unustamatut maailmakirjanduse suurkuju sellisena, nagu tundsid teda vaid vähesed. Ameerika kirjanik ja ajakirjanik Aaron Edward Hotchner oli Ernest Hemingway kauaaegne sõber. Mõni aasta pärast suure kirjaniku surma kirjutas ta raamatu „Papa Hemingway“ (e.k 2002), mis põhines diktofoniga salvestatud ja märkmikutesse ümberkirjutatud vestlustel. Kuna advokaatide arvates oli käsikirjas liiga palju plahvatusohtlikku materjali, siis ilmus raamat tugevasti kärbituna. Hotchner hoidis aga kõik välja praagitud tekstid alles ja lisas neile veel hulga uusi. Pärast seda, kui tema sõbra kohta käivad FBI salastatud materjalid avalikkusele kättesaadavaks tehti, otsustas ka Hotchner oma salajas hoitud mälestused avaldada.

LIZ FENWICK CORNWALLI VÕÖRAS

Cornwallis on selline ütlemine: „Päästa võõras merest ja temast saab sinu vaenlane.“ Kui Gabriella Blythe'i eraklik vanaema jääb liiga hädiseks, et üksinda toime tulla, kolib lapselaps tema juurde muust maailmast eraldatud majja Frenchman Creeki jõe äärde. Vanaema Jaunty on elanud siin aastakümneid, kord oli ta tunnustatud kunstnik, nüüd hakkavad aga tema päevad lõpule jõudma. Vanaema vaevavad endiselt minevikusündmused, eriti Lancastria põhjaminek sõja ajal. Kõik sujub hästi, kuni torm toob kohale abi vajava võõra. Saabunud mehe valdusse on sattunud perepärand – lummas akvarell majast jõe ääres, mis juhataski ta Gabriella vanaema majja. Mees hakkab uurima maalile peidetud vihjeid ja päev-päevalt kuulub ta üha enesestmõistetavamalt Gabriella ja Jaunty igapäevaellu. Päevavalgele tuleb hämmastav lugu identiteedist ja reetmisest. Romaan „Cornwalli võõras“ on kõitev lugu armastusest ja saladustest, taustaks kaunis Cornwalli loodus. Liz Fenwick on sündinud ja kasvanud Massachusettsis. 26-aastaselt kolis ta Londonisse, kus tutvus oma tulevase abikaasaga. Neil on kolm last. Cornwalli sattus Liz esimest korda 1989. aastal ning seitse aastat hiljem soetas endale sinna elamise. Nii palju kui võimalik, veedabki ta aega seal. Kohalikust elust inspireeritud raamat „Maja Cornwallis“ on Fenwicki esimene romaan. Hetkel on tema peamiseks elukohaks aga hoopis Dubai.

KATRI LIPSON JÄÄTISEMÜÜJA

Soome kirjaniku Katri Lipsoni kauaoodatud teine romaan on nagu salapärase kangas, mille lõimelõngad põimuvad ümber „Jäätisemüüja“ filmi. Romaani tegevustik leiab aset peamiselt 1940.–1960. aastate Tšehhoslovakkias. Käimas on filmivõtted ja režissöör on lagedale tulnud hullumeelse mõttega teha film stsenaariumita, et osatäitjatel poleks aimugi, mis nende tegelasi ees ootab. Näitlejad peavad oma tegelaste elulood ise välja mõtlema ja need ühtlasi ka läbi mängima. Mida enam nad rolli sisse elavad, seda hõlpsamaks muutub piir elu ja selle kujutamise vahel, kuni väljamõeldis seguneb tegelikkusega ja ühte pole enam võimalik teisest eristada. Raamat viib lugeja lõputule põgenemisele proua Němcová majja, kinosali, Prahasse ja Göteborgi ning viimaks postkasti juurde, kuhu saabub lakkamatult Milenale adresseeritud kirju. Katri Lipson (sünd 1965) on elukutselt arst, kes on terve elu ka kirjutamisega tegelema. 2008. aastal ilmus tema debüütromaan „Kosmonaut“, mis äratas palju tähelepanu ja võitis ajalehe Helsingin Sanomat kirjandusauhinna. Teos kandideeris ka Finlandia auhinnale. Lipsoni teise romaani edu ei jäänud esimesele alla, raamat pälvis 2013. aastal Euroopa Liidu Kirjandusauhinna. Lipson üllatab uues romaanis uue stiiliga, aga seegi kord köidab ta lugeja tähelepanu jäätitult. „Jäätisemüüja“ väljaandmist on toetanud Euroopa Komisjon.

CHARLES MARTIN MÄGI MEIE VAHEL

Salt Lake Citys möllab torm ja terve lennujaamatäis reisijaid ootab oma lendu. Ootajate seas on ka noor, veetlev ja edukas ajakirjanik Ashley Knox, kellel seisab paari päeva pärast ees enda pulmapidu, ning doktor Ben Payne, kes on äsja tulnud meditsiinikonverentsilt ja kes püüab jõuda tagasi Floridasse, kus tal on järgmisel päeval plaanis mitu lõikust. Kui ka viimane väljuv lend jäätõrjeauto

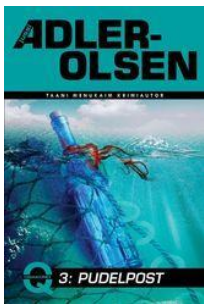
rikke ja läheneva tormi tõttu tühistatakse, otsib Ben tsarterlennuki, mille piloot lubab ta viia tormist mööda ja panna maha Denveris, kust ta saaks edasi lennata. Ja kui piloot teatab, et tema pisikeses propellerlennukis on ruumi veel ühele reisijale, pakub Ben seda kohta Ashleyle. Siis juhtub midagi kujuteldamatut. Piloodi süda ütleb keset lendu üles ja lennuk maandub ühele Ameerika Ühendriikide kõige suuremale ja kõledamale inimasustuseta maalale. Imekombel jäävad nii Ben kui ka Ashley ellu, ent kas neil õnnestub ka tagasi inimeste sekka jõuda.

WILLIAM SOMERSET MAUGHAM KUIDAS SAADA PÜHAKUKS

Noore kirjaniku teine romaan "Kuidas saada pühakuks" (The Making of a Saint) ilmus aastal 1898, kui tulevane kirjanduskorüfee oli kõigest 24-aastane. Žanrilt võiks seda liigitada ajalooliseks seiklus- või isegi ka armastusromaaniks, sarnanedes oma hoogsuses paljuski Alexandre Dumas' Kolme musketäri või Krahv Monte-Cristo lugudele. Tegevus toimub 15.-nda sajandi Itaalias, käib äge võimuvõitlus, kroonitud päid tõugatakse troonilt, vandenõud, duellid, õukondlikud intriigid, kuramaažid, ja kõige selle taustal tõuseb esile üks suur ja kirglik armastuslugu. Raamat nautis juba ilmudes suurt lugejamenu ja on teinud seda jätkuvalt juba rohkem kui saja aasta jooksul. Niisiis, aasta 1488, Forli linn Põhja-Itaalias. Aadlisoost härrasmees Filippo Brandolini jutustab meile ühe loo oma seiklusrikkast noorpõlvest ja elu armastusest, ühe äärmiselt mõtlemapaneva loo...

JUSSI ADLER-OLSEN PUDELPOST

Šotimaa põhjatipus, Wicki politseijaoskonnas seisis pikka aega aknalaul üks kriibitud pudel. Keegi ei pööranud sellele tähelepanu ega märganud selle sees olnud kirja ega mõelnud ka sellele, mida võiks ähmane verega kirjutatud taanikeelne sõnum tähendada. Kui kiri antakse üle politseikomissar Carl Mørckile, arvab ta esialgu, et tegemist on rumala poisikesetembuga. Aga kui ta suudab koos oma süürlasest abilise Assadiga tuhmunud teksti paremini dešifreerida, mõistavad nad, et kirja näol on tegemist viimase elumärgiga kahest 1990ndatel röövitud poisist. Kuid kes need poisid on, miks pole nende kadumisest politseile teatatud ja mis on neist saanud? Carl ja Assad tõmmatakse aina sügavamale tundetu ja külmalt kaalutleva lasteröövli võrku ja järsku mõistavad nad, et kurjategija tegutseb siinamaani. „Pudelpost“ on kolmas osa Jussi Adler-Olteni populaarsest Q-osakonna krimiseeriast. Jussi raamatud on ilmunud 40 riigis ja need on võitnud mitmeid auhindu nii Skandinaavias kui mujal.

OPRAH WINFREY SELLES OLEN MA KINDEL

„Ma olen kindel, et lugemine muudab inimesed avatumaks. See võtab inimestelt maskid ning annab juurdepääsu kõigele, millele mõte peale hakkab. Kõige rohkem armastan ma lugemise juures seda, et see annab võimaluse tõusta kõrgemale. Ning jätkata ronimist.“ Oprah Winfrey on 14 aasta vältel kirjutanud kolumni pealkirjaga „Selles olen ma kindel“. Nende 14 aasta jooksul lõpetas Oprah oma maailmakuulsa vestlussaate väntamise, käivitas oma telekanali, temast sai USA ainuke afroameeriklasest miljardär

ja üks suuremaid filantroope. Oprah on arvamusveergu kirja pannud oma elu õppetunnid, mis on olnud inspiratsiooniallikaks väga paljudele lugejatele. Need sügavamõttelised tähelepanekud on nüüd kokku kogutud raamatusse „Selles olen ma kindel“. Teos on üles ehitatud teemade kaupa – rõõm, leplikkus, kokkukuuluvus, tänulikkus, võimalikkus, aukartus selgus ja võim –, pakkudes lugejale nii lähivaadet Oprah Winfrey mõttemaailmast kui ka õpetussõnu teel parima iseendani.

PAJITIM TATOVICI MINU KASS JUGOSLAAVIA

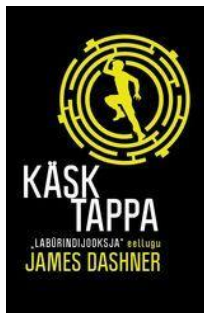

Emine abiellub 1980ndate Jugoslaavias vägivaldse mehega, kellega on kohtunud ainult korra. Sõja alates pagevad nad riigist. Nende poeg Bekim kasvab üles Helsingis. Ta on üksik ja tõrjutud, kuni kohtub baaris pentsiku kassiga, kes viib ta rännakule mineviku häirivatesse soppidesse.

„Minu kass Jugoslaavia” on jutustus lootustest ja illusioonide purunemisest, sõjast ja pagulusest ning identiteedi- ja kuuluvusotsinguist. Teos võitis 2014. aastal Helsingin Sanomate debüüdi-preemia.

NOORTELE

JAMES DASHNER KÄSK TAPPA. „LABÜRINDIJOOKSJA“ EELLUGU

„Käsk tappa” on James Dashneri populaarse triloogia („Labürindijooksja” ja „Põlenu katsed” – eesti keeles 2014, ning „Surma ravim” – eesti keeles 2015) eellugu, mis leiab aset 13 aastat varem, enne kui loodi MOOLOK ja ehitati labürint. Päikeseplahvatused on tapnud suurema osa rahvastikust ja nüüd levib maailmas viirus, mis täidab inimese mõrvarliku raevuga. Lõpp on alles algus ja kõige hullem ootab ees.

LASTELE

HANNO PARKSEPP SNUPSI

Väikesel Kadakasaarel elab uudishimulik ja seiklushimuline Snupsi. Oma saare on ta juba ammu läbi käinud ning tundub, et see hakkab tema rahutu hinge jaoks kitsaks jääma. Tihti leiab ta end paadisillalt jalgu kõlgutamas ja unistavalt jälgimas vana kompassi, mille hõljuv nimetissõrm kaugele horisondi taha osutab. Aastaid tagasi oli saare teadur, onu Helden ta sealt paadisillalt leidnud, kõrval lebamas vaid seesama kompass. Kuidas või kust Snupsi Kadakasaarele oli sattunud, ei tea keegi. Kui Helden on valmis saanud omapärase lennumasina, vehkuri, avaneb Snupsil viimaks võimalus teada saada, kuhu see salapärane kompass juhatada võiks. Koos krutskeid täis sõbra Päta, luksusva linnu Kõõksu, sõbranna Tinkeni ja laisavõitu semu Nuffiga võetakse vehkuriga ette unustamatu reis. Esialgu juhuslikena tunduvatel sündmustel on aga seletamatu ja salapärane

seos. Hoolimisel, abistamisel, mõistmisel, julgusel ja nutikusel on jõud, mille abil lahendatakse võimatuna näivad väljakutsed, leitakse uusi ning lepitatakse tülli läinud sõpru.

ANDRUS KIVIRÄHK OSKAR JA ASJAD

Oskar saadetakse suveks maale vanaema juurde. Esialgu on tal seal väga igav ja kõik tundub kuidagi võõras ja harjumatu. Siis aga avastab Oskar põneva nipi, mille abil ta leiab endale suure hulga sõpru. Ja elu läheb ühekorraga väga huvitavaks...

LOONE OTS LUMISTE METSADE RÕÕM

„Lumise metsa rõõm“ on seiklus, kus kaks ehtsat linnalast ja nende direktorist linnaema sõidavad Karula metsa jõulukuuse järele. Tee on pikk ja mis seal muud teha kui tahvlist kuuse kohta tarku teri otsida. Peale võetakse hääletaja, kes osutub rahvaluule uurijaks. Temalt kuulatakse palju põnevat kuusest rahvapärimeses. Tõeline seiklus algab aga seal, kus maantee lõpeb. Metsa serval elab täitsa eriline mees, kes teab metsa ja kuuse kohta kõike, aga oskab ka süüa teha ning teab, kuidas jalad lumes ei külmeta. Mets on täis ka loomi-linde. Linnapere ei jõua neid ära imetleda. Oma kuuse leidmiseks tuleb aga vaeva näha...

HELI REICHARDT LEENU JA LIISU LOOD

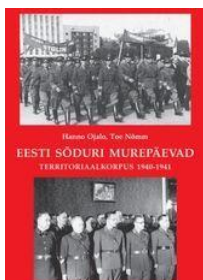

„LEENU ja LIISU lood“ on soe ja südamlük kogupere juturaamat, mis väärtustab traditsioonilisi pereväärtusi nähtuna laste silmade läbi. Läänemaal Sepa talus elavad koos ema ja isaga 6-aastane Leenu ja poole neljane Liisu, kes toimetavad koduõuel, käivad linnas külas vanavanematel, põikavad Tallinna Kristiine keskusesse ostureisile ja valmistuvad naabri Sandra pulmadeks. Nagu päriselus ikka puutuvad õekesed kokku ka tõsisemate probleemidega: sõbranna Mirt läheb Soome elama; isa satub haiglasse; koos mammaga käiakse kalmistul.

VARIA

TOE NÕMM, HANNO OJALO EESTI SÕDURI MUREPÄEVAD. TERRITORIAALKORPUS 1940-1941

Käesolev uurimus annab ülevaate sellest, kuidas 1940. aastal said Eesti Vabariigi sõjaväelastest ootamatult Punaarmee korpusepoisid. Teise maailmasõjas okupeeris ja annekteeris Stalini impeerium Eesti ja meie sõjavägi muudeti esialgu „Rahvaväeks“, seejärel aga juba 22. territoriaalseks laskurkorpuseks. Autorid käsitlevad eesti sõjameeste sunnitud teenistust korpuses, osalemist lahingutes Pihkvamaal 1941. aastal ja sõjavangipõlve

Ida-Preisimaal. Raamat tugineb arhiivimaterjalidele, seniavaldatud käsitlustele ja osalejate mälestustele ning on varustatud rohkete avaldamata fotodega. Lugeja saab muuhulgas vastused küsimustele : Kas Alfons Rebane teenis Territoriaalkorpuses? Mis oleks saanud korpusest juhul, kui 22. juunil poleks puhkenud sõda? Milline Eesti väeosa lülitati korpuse koosseisu erandina suuremate muudatusteta? Kui palju oli korpuses eestlasi? Kes oli see eesti ohvitser, kes jäi ellu pärast seda, kui komissar talle kaks kuuli pähe tulistas? Miks viidi korpus suvel 1941 Eestist välja? Kes oli viimane saksa sõjavangistusest vabanenud korpuse eesti ohvitser? Miks toimusid korpuses nn „toidumässud“?

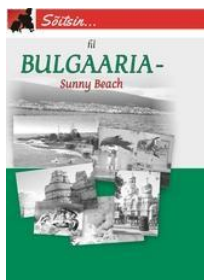
KALEVLASTE MALEVA SÕJAPIDAMISE PÄEVARAAMAT 1918-1919

Kalevlaste Maleva sõjapidamise päevaraamat originaalis on kirjutatud Otto Tiefi poolt talletamaks toimunud Vabadussõjas alates 20. detsembrist 1918 kuni 31. detsembrini 1919. Raamatu koostaja on lisanud vaid kommentaare, viiteid ja visuaalset materjali. Sestap kajastab päevaraamat kõige vahetumalt toimunud sündmusi, mis mitte alati ei olnud heroilised ja võidukad, vaid ka karmid, masendavad ja traagilised. Samas on tähelepanuväärne see, kui tasakaalukalt juhtunud on jäädvustatud. Ilmetlusväärne on olnud ühte spordiseltsi koondunud meeste meelekindlus ja isamaalisus oma riigi ülesehitamisel, oma tahte maksmapanekul. Nii mõnigi kalevlane andis unistuste täitumise nimel vaba Eesti eest kõige väärtuslikuma – oma elu. See on midagi sellist, mida unustada ei tohi. Meile, järeltulevatele põlvkondadele, on selle päevaraamatu lugemine ühest küljest põnev, teisalt aga ka suunatähis ja märguanne, et peame alati olema valmis relv käes kaitsma oma riiki, rahvast ja vabadust.

FIL BULGAARIA - SUNNY BEACH

Nende kaante vahele on köidetud mina-tegelase jutustus pere nädalasest puhkusereisist Musta mere rannikule Bulgaarias. Lugeja saab osa pea kõigest, mis selle reisi jooksul juhtus, alates kodust lahkumisest, aset leidnud seiklustest ja lõpetades kirjeldustega kus, kuidas ja mida tehti-nähti-söödi. Siin on humoorikat lugemist kõigile pereinimestele ja reisihimulistele.

CHARLOTTE LII TIPP MINU ROOTSI. SÜNNITUSVALUDETA ÜHISKOND?

Olen Rootsis elanud seitse aastat, alguses õpilasena, hiljem lapsehoidjana, praegu ämmaemanda ja emana. Tunneme end perega siin hästi, peame oma kodumaaks tervet Euroopa Liitu ning Stockholmgi on sisuliselt Tallinna naaberlinn. Rootsi on maailma parim riik, selles on enamik kohalikke kindlalt veendunud. On sinne ühiskond tõesti valuta sündinud ja üdini turvaline? Olen palju õppinud ja arenenud – vabanema eelarvamustest ja võõravihast, austama erinevaid vaateid, elama tervislikumalt, olema efektiivne. Mida kauem siin elan, seda enam veendun, et Rootsis käib pidev

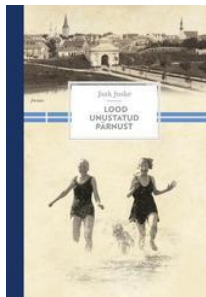
sees- ja välispidine uuendamine. Pingeid ja stressi on igapäevaelus tõepoolest vähem. On tunne, nagu oleks kodumaa laienenud ning selle nimeks on Rootsi-Eesti. Võrdõiguslikkus, mitmekultuurilisus ja kakskeelsus on teemad, millest ei saa ma oma Rootsist kirjutades üle ega ümber. Jutustan ka igapäevaelust, kuhu mahuvad peale kõige muu kinnisvaralood, töö sünnitushaiglas, laste jalgpallitrennid, meedia ja reisisoovitused.

JURI LOTMAN, JURI LOTMAN SUURILMA LÕUNASÖÖGID

Raamat valgustab neid XIX sajandi keskpaiga Venemaa elu külgi, millele ajaloolased tavaliselt eriti tähelepanu ei pööra. Esimeses osas uuritakse vene aristokraatia gastronoomilisi eelistusi, täpsemalt söögikorraldust keiserliku ülemtallmeistri Pavel Dmitrijevitš Durnovo peres. Autorid analüüsivad põhjalikult roogade valikut ja lauarituaale ning iseloomustavad ka Durnovote majas lõunastanud inimesi. Raamatu teine osa sisaldab üleskirjutusi 1857.–1858. aastate lõunamenüüdest, külalistest ja võimalikest lõunalauavestluste teemadest, mida täiendavad Durnovo noorema kirjad isale ning vanema Durnovo Pariisi-päevik. Kõik see kokku annab väga tervikliku pildi nii tolle ajastu põletavatest jututeemadest kui lauakommetest ja söömisharjumustest.

JAAK JUSKE LOOD UNUSTATUD PÄRNUST

Jaak Juske populaarse sarja viies raamat viib lugejad neljale jalutuskäigule mööda ajaloolist Pärnut. Suur osa eestlastest teab Pärnut suvepealinnana, kuid kuurordina on see paik üsna noor. Keskajal jagunes praegune Pärnu hoopis kaheks linnaks, millel on palju põnevaid lugusid rääkida. Esimene jalutuskäik võtab kokku vanalinnas asuvad või kunagi asunud olulised vaatamisväärsused ja nendega seotud lood. Ülejäänud kolm jalutuskäiku algavad kunagistest uhketest barokkstiilis linnavärvavatest, millest tänaseni säilinud vaid Tallinna värav. Teine jalutuskäik algabki kunagise Riia värava juurest, juhatahes lõpuks Pätside perele kuulunud majani. Kolmas jalutuskäik juhatab ajaloolistel radadel uitajad Tallinna värava kaudu randa. Viimane, omaaegselt Vee väravast alguse saav jalutuskäik viib teisele poole jõge ning lõppeb seal, kus algab Pärnu linna lugu – kunagisse Vana-Pärnu asupaika. Jalutuskäikudele lisavad meeolelu lood Pärnuga seotud inimestest ja põnevatest sündmustest.

MIRJAM JOHANNES MINU BARCELONA. MÄE JA MERE EMBUSES

Katalooniat võib pidada Hispaania põhjalaks, müütilise Lõuna- ja Põhja-Euroopa mentaliteedi kokkupuutepunktiks, kus härjavõitlused on keelatud, siestat ei peeta ja igaühel leidub tagataskus väike äriplaan. Barcelona on katalaanide kantsi pealinn, mille mässumeelne loomus Hispaania kuningriigil rahulikult suikuda ei lase. Tulin Barcelonasse vahetusüliõpilaseks, pikendasin seda imede aega magistrantuuri võrra ja kui vabandused otsa said, jäin päriks. Barcelona on muinasjutumaa, kus kõik leiavad selle, mida parasjagu otsivad. Vabameelsuse. Muretuse. Ettearvamatus. Mitmekesisuse. Koostegemise rõõmu. Armastuse. Aga ka töö ja kodu. Ees ootavad ilusad rohelised mäenõlvad, mida päev-päevalt vallutada, ja Vahemere kaldapealne, kus käimisest

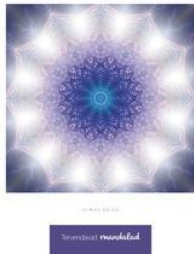
väsinud jalad vette lükata. Ees ootavad pikad traditsioonid ja unistuste tulevik. Ees ootab linn, kus on kõik võimalik, sest inimesed mahuvad üksteise kõrvale ära. Linn, kus vastandid ei välista, vaid täiendavad üksteist.

LOUISE L. HAY SÜDAMETARKUSED

See raamat sisaldab katkendeid minu loengutel kõlanud meditatsioonidest ja vaimsetest harjutustest. Keskendun siin meie igapäevaelus ettetulevatele kogemustele ning soovin juhtida ja aidata teid teatud teemade juures, mis võivad osutada keerulisteks. Käes on aeg vabastada end vanadest uskumustest ja harjumustest. Neil lehekülgedel toodud meditatsioonid ning harjutused aitavad teil oma enesekindlust suurendada. Just seda on teil vaja, et võtta elus ette vajalikke muutusi. Nüüd on aeg virgumiseks. Teadke, et te olete alati hoitud. Teadke ka seda, et vana juurest saab minna uue juurde kergelt ja rahulikult.“ Teie Louise L. Hay.

URMAS VAINO TERVENDAVALD MANDALAD

Mandalad on maagilise tähendusega kujundid, mis viivad rännakule teadvuse avarustesse. Mandalate keel on universaalne, telepaatiline ning kõigile arusaadav. Mandalate toimetel on vabanetud valudest, ärevushäiretest ja hirmudest, parandatud ruumide energeetikat, leitud lisavõimalusi meditatsiooniks ja meelerännakuteks, toodud ellu soovitud muudatusi. Loodan, et ka sina leiad minu mandalate hulgast need, mis toovad sulle toetust ja tervendust.

Ole õnnistatud!

JAANO MARTIN OTS, TARMO TEEVÄLI KAVAL KILK JA KAKSTEIST LOLLI

Igast vigurvändast ei kirjutata raamatuid. Aga et Rein Kilk on eriline mees, tunnistavad needki paljukannatanud ligimesed, kelle elutee ristumine selle särasilmse kavalpea tegemistega on toonud kaasa pisaraid, halle juukseid, rahalisi kaotusi ja kohtukutseid. Sorava jutuga, optimistlik ja plaanidest pakatav Kilk aga jätab intervjuudes ning radio- ja TV-esinemistes rõõmsameelse mulje, puhub pasunat ja kandideerib nii Tartu linnapeaks kui Riigikogu liikmeks. Kui jutuks tulevad pankrotid, maksmata võlad või kohtuasjad, lasevad tema kommentaarid aimata, et tema on puhas kui prillikivi ning süüdi on kõik teised. Uurivate ajakirjanike aastaid kestnud töö tulemusel on välja joonistunud ärimuster, mida võiks kirjeldada vanasõnaga: loll saab kavala Kilgiga äri tehes alati peksa! See viimane muide polegi ainult sõnakõlks, kunagine Pärnu linnapea ning hiljem lühiajaliselt Kilgi alluvuses töötanud Mart Viisitamm meenutab koguni politseisse jõudnud käsikähmlust, millega ülemus teda õpetada püüdis. Miks Neinar Seli, Oliver Kruuda, Jüri Mõis, Urmas Sõõrumaa, Hans H. Luik, Rain Lõhmus, Olga Aasav, Endel Siff, Indrek Sepp, Tauno Kangro ja mitmed teisedki Kilgiga enam kunagi midagi ühist ette ei võta, aitavad selle raamatu külgedel selgitada Kilgi kunagised alluvad, endised äripartnerid ning väitluspartnerid paljudes jaburates kohtuasjades. „Füüri laskmise“ ja „kuse kurnamisega“ kuulsaks saanud Reinu aga võivad paljud algajad ärimehed eeskujuks võtta: kuigi paljudele tuska tekitanud ja rohkematele võlgu jäänud mees naudib endiselt luksuslikku elustiili ning on isiklikuks

eeskujuks kõigile Riigikogu valimistel tema poolt hääletanud 260-le Pärnu valijale. Võtkem seda raamatut kui lollide tervitust kavalale ärimehel, kellega kokku puutumine on avanud neile äritegevuse ennenägematuid tahke ning üht-teist uut õpetanud.